

Khải tượng của Janet Balderas Canela, Puerto Rico

www.DivineRevelations.info/VIETNAMESE

Lời chứng của một em bé gái 8 tuổi đã từng đối diện với Chúa Jêsus.

Anh chị em thân mến, cầu xin Chúa chúc phước cho tất cả anh chị em trong giờ này. Chúng ta xem trong II Côrinhtô 12:1-4, Lời Chúa chép:

Tôi xin tường thuật lại kinh nghiệm mà tôi có với Chúa vào ngày 5 tháng 9 năm 1999. Chúng tôi đang ở trong nhà thờ và quyền năng của Chúa hiện diện tại đó và tràn ngập đời sống chúng tôi. Tôi ngã xuống sàn nhà và cảm nhận sự hiện diện của Chúa trên tôi. Tôi cảm giác rằng Chúa đang xử lý tôi, và Ngài bắt đầu cho tôi thấy

khải tượng.

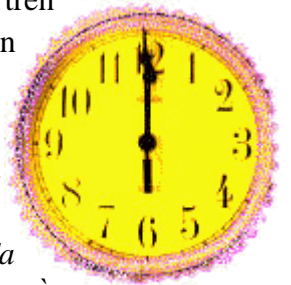
Trong một Khải tượng, tôi thấy hai con đường, một đường thì rộng và có nhiều người bước đi trên đó nhưng họ đang đi đến sự hủy diệt. Con đường kia thì rất hẹp và nhiều người bước đi trên con đường này ca ngợi và tôn vinh Chúa.

Rồi Chúa cho tôi thấy một Khải tượng khác, nơi mà một thiên sứ chiến trận cùng con rồng. Con rồng quăng lửa và quỷ sứ nó xuống trần gian.

Sau đó tôi thấy một Khải tượng khác, có một cái đồng hồ sang chói làm bằng vàng. Đồng hồ đó chỉ 12 giờ. Nhưng tôi thấy một bàn tay điều chỉnh lại thánh 11 giờ. Chúa nói với tôi: *“Tôi tớ ta, Ta lấy giờ lại bởi vì dân sự Ta chưa chuẩn bị như là Ta mong muốn, Ta lấy giờ lại bởi vì dân sự Ta không ca ngợi ta như Ta mong muốn. Lý do là vì sự nhân từ lớn của ta, Ta cho cơ hội cuối cùng để những ai đến dưới bệ chân Ta nhận được sự sống đời đời.”*

Rồi Chúa cho tôi xem thấy một Khải tượng khác, khi tôi vẫn còn nằm trên sàn. Tôi thấy một người cỡi ngựa về phía tôi. người đưa tay ra và tiến gần đến chỗ tôi nằm trên sàn. Rồi tôi cảm nhận Chúa nắm lấy tôi trong tay Ngài. Tôi cảm giác Chúa đem tâm linh ra khỏi thân xác tôi vào trong vòng tay của Ngài. Rồi chúng tôi cỡi ngựa đi lên và dừng lại một chỗ không cao lắm cũng không thấp lắm. Ngài nói với tôi: *“Tôi tớ ta, Ta từng bảo con rằng Ta sẽ đem con đi với Ta và Ta đang làm điều đó. Bởi vì Ta sẽ làm thành những điều Ta nói. Điều*

Ta nói, ta làm. Đó là lý do tại sao ta đem con đến đây. Nhưng trước hết, ta sẽ chỉ cho con những vết thương của Ta. để con nhớ và không bao giờ quên những điều ta đã làm cho con.”

Chúng tôi đến ngôi của Đức Chúa Trời và Ngài cho tôi thấy những dấu đinh và dấu giáo đâm vào hông Ngài. Ngài cũng cho tôi thấy cách Ngài bị đánh đòn. Tôi thấy những dấu vết và những lần roi đòn Ngài gánh thay cho chúng ta. Ngài nói: *“Tôi tớ ta, nhiều người không ghi nhớ những điều Ta đã gánh chịu, nhiều người quên rằng Ta đã chết trên thập tự giá tại Gô-gô-tha, Ta cảm thấy đau đớn. Ta cảm thấy đau đớn khi dân sự Ta từ chối Ta, giống như vết thương chảy máu trở lại và điều đó khiến Ta đau lòng. Giống như Ta bị đóng đinh trên thập tự giá một lần nữa.”* Tôi hiểu tại sao Chúa khóc, bởi vì Chúa đau lòng khi chúng ta coi thường Ngài.

THIÊN ĐÀNG

Ngài nói: *"Ta sẽ chỉ con nhiều điều, Ta sẽ chỉ con những con đường bằng vàng và biển Pha-lê, để con có thể đi và thuật lại cho dân sự ta sự huy hoàng Ta dành cho họ."*

Chúng tôi đến một nơi với nhiều con đường đẹp, rất đẹp. Tôi chưa từng thấy hay sờ chạm những vật như vậy trên trần gian này. Những con đường chiếu sáng! Chúa nói, *"Tôi tớ ta, hãy rời con đường bằng vàng này, bởi vì con và dân sự Ta sẽ sống tại đây, bởi vì không lâu dân sự Ta sẽ đi trên những con đường này."* Tôi thấy Chúa và tôi phản chiếu trên mặt đường khi chúng tôi đi.

Sau đó chúng tôi đến biển Pha-lê, nó đẹp tuyệt vời. Khi tôi và Chúa đi qua biển quý báu đó, Ngài bảo tôi, *"Tôi tớ ta, những điều này không để dành cho Ta, Những điều này dành cho dân sự Ta. Những điều con có thể đụng đến, Ta đã chuẩn bị với tình yêu tuyệt vời của Ta cho dân sự Ta."* Ngài lại nói: *"Con hãy lại đây, bởi vì Ta sẽ chỉ cho con nhiều điều khác nữa."*

Rồi chúng tôi đến một nơi đẹp đẽ, nơi tôi có thể thấy sự vinh quang của Đức Chúa Trời, và cảm nhận quyền năng của Ngài. Đó là một nơi to lớn và đẹp đẽ. Tôi thấy nhiều cái bàn nên hỏi Chúa: *"Những cái bàn này dùng để làm gì?"* Ngài nói, *"Tôi tớ ta, hãy nhớ tiệc cưới Chiên Con, hãy ghi nhớ rằng tại những bàn này, chúng ta sẽ dự tiệc cưới Chiên Con."* Tôi thấy nhiều bàn đến nỗi không thể đếm được và tôi không thể thấy hết chiều dài của những cái bàn này. Những thiên sứ đứng quanh những bàn này, tôi hỏi Chúa: *"Chúa ơi, tại sao lại có mỗi thiên sứ đứng tại mỗi cái bàn và cái ghế?"* Chúa nói: *"Tôi tớ ta, những thiên sứ này đang trang điểm những cái bàn này, những thiên sứ này đang hoàn tất những cái bàn này vì Ta đã chuẩn bị sẵn sàng mọi thứ rồi."*

Anh chị em yêu dấu, những cái bàn rất là sáng và làm toàn bằng vàng. Những cái bàn được trang trí rất đẹp. Tôi thấy các thiên sứ để dao, muỗng nĩa, ly, đĩa, mọi thứ đều làm bằng vàng, tuyệt đẹp. Chúa bảo tôi, *"Tôi tớ ta, hãy nói cho dân sự Ta hãy chuẩn bị sẵn sàng vì không lâu nữa, Ta sẽ đem họ ở với Ta để họ có thể ở đây và dự tiệc cưới Chiên Con"*.

Đẹp tuyệt vời, sự hiện diện của Chúa có thể cảm nhận được, rất huy hoàng và oai nghiêm! Chúa nói: *"Tôi tớ ta, hãy đến đây vì Ta sẽ chỉ con con những điều khác nữa."* Chúng tôi đi đến một chỗ có nhiều cửa lộng lẫy. Tôi nói: *"Thưa Chúa, cái gì đằng sau những cánh cửa đó?"* Ngài trả lời: *"Đằng sau những cánh cửa đó là môn đồ ta, đằng sau những cánh cửa đó là sứ đồ Ta. Đằng sau những cánh cửa đó là những người đã từng ở trên trần gian ca ngợi và tôn vinh Danh Ta."*

MARI

Chúng tôi lại được cất lên đến một cánh cửa hé mở. Chúa nói, tôi tớ Ta, hãy đến đây. Hãy đến vì Mari ở đằng sau cánh cửa này. Hãy đến gần và nghe những gì người nói, để con nói lại với dân sự Ta, cho họ biết Mari đang chịu đựng như thế nào. Tôi đến gần và thấy một thiếu phụ trẻ. Một thiếu phụ đẹp tuyệt vời, rất là đẹp. Cô nhìn qua một khung cửa nhỏ xíu. Cô quì xuống và nhìn về phía trái đất, khóc trong sự đau đớn tột cùng, cô nói: *"Tại sao lại thờ"*

phượng tôi? Tại sao nếu tôi không có quyền năng gì? Tại sao lại thờ phượng tôi? Tôi đâu có làm được gì đâu? Đừng thờ phượng tôi, đừng quì lạy trước mặt tôi vì tôi không thể cứu ai hết. Đáng duy nhất có thể cứu được, đáng duy nhất có thể chuộc được là Chúa Jêsus Christ, Đáng chịu chết cho cả nhân loại. Nhiều người cho rằng tôi có quyền năng và tôi có thể làm phép lạ nhưng đó chỉ là sự lừa dối. Tôi không làm được chi hết. Đức Chúa Trời toàn năng hài lòng về tôi và sử dụng tử cung của tôi để Chúa Jêsus được sinh ra cứu chuộc mọi người. Riêng tôi thì không có năng quyền gì, tôi không làm được chuyện gì. Đừng quì lạy trước mặt tôi, đừng thờ phượng tôi nữa vì tôi không xứng đáng được thờ phượng. Đáng duy nhất xứng đáng được thờ phượng, Đáng duy nhất mà chúng ta quì lạy và tôn thờ là Chúa Jêsus. Ngài là Đáng duy nhất chữa lành cả cứu chuộc”. Tôi nhận thấy thiếu phụ trẻ đó đang chịu đau đớn rất nhiều. Trong sự đau đớn, cô nói: “Đừng, đừng thờ phượng tôi, tại sao cúi lạy trước mặt tôi, tôi có làm được gì đâu?” Anh chị em ơi, rất đau đớn khi nhìn thấy thiếu phụ này. Cô khóc như thể đang chịu đựng sự đau đớn và buồn bã.

ÁO CHOÀNG VÀ VƯƠNG MIỆN

Chúa bảo tôi: “Tôi tớ ta, hãy đến đây vì ta sẽ tiếp tục chỉ cho con nhiều điều nữa. Chúng tôi được cất lên đến một nơi rất đẹp, nơi mà tôi có thể thấy sự vinh hiển của Đức Chúa Trời. Tôi thấy nhiều, thật nhiều hàng nghìn áo choàng màu trắng, rất là trắng và đẹp. Tôi sờ đến nó và Chúa nói: “Tôi tớ ta, hãy sờ đến những chiếc áo này vì nó dành cho mọi người. Tôi thấy nhiều hàng và sờ đến những chiếc áo đẹp này. Nó rất là sáng và trắng, không giống như những đồ vật mà chúng ta có ở trần gian. Chúa nói: “Tôi tớ ta, những chiếc áo này dành cho mọi người”. Nước mắt chảy trên gò má Chúa. Ngài nói: “Nhiều chiếc áo trong số này sẽ còn ở đây để đợi cho những người đến lấy. Nhiều chiếc áo sẽ còn ở đây chờ đợi một thân thể”. “Tại sao vậy” tôi hỏi Chúa. “Bởi vì nhiều người không thờ phượng Ta cách mà Ta muốn. Nhiều người không để ý đến những việc Ta làm cho các con. Tôi tớ ta, nhiều chiếc trong số này sẽ còn ở đây chờ đợi một thân thể bởi vì trong vương quốc Ta, Ta không chấp nhận một điều gì dơ dáy. Trong vương quốc Ta, Ta chỉ chấp nhận những gì thánh khiết. Bởi vì đã được ghi chép trong lời Ta, “Hãy nên thánh vì Ta là thánh”” (I Phi-e-rơ 1:16). Tôi nhìn và thấy nhiều chiếc áo choàng trắng, mỗi chiếc đều có tên bằng vàng. Tôi sờ những chiếc áo choàng nhỏ và hỏi: “Thưa Chúa, ai mặc những áo choàng nhỏ này?” Chúa đáp: “Tôi tớ ta, hãy nghĩ đến những em bé nhỏ của ta, nhớ rằng ta dành cho tất cả mọi người. Ta không phải là Đấng thiên vị. Những chiếc áo nhỏ này dành cho những em bé biết tôn vinh danh ta. Những em nhỏ đến nhà ta và tôn vinh ta, vì có đó, ta chuẩn bị những phần cho chúng. Ta có phần cho những ai tìm kiếm ta. Ta có phần cho những ai đến dưới chân ta. Ta cho họ sự sống đời đời. Chúng tôi lại được cất lên và đến một chỗ rất rộng lớn với nhiều vương miện. Những vương miện sang trọng, sáng chói. Tôi nói: “Chúa ơi, những vương miện tuyệt đẹp. Nó dành cho ai vậy?” Chúa đáp: “Tôi tớ ta, những vương miện mà con vừa sờ đến đó để dành cho những người tôn vinh danh ta. Cho những người thật sự tôn vinh danh ta cách mà ta muốn. Chúa chỉ cho tôi những vương miện khác nữa nhưng tôi thấy nó chỉ có cái khung mà thôi. Chúa nói: “Tôi tớ ta, hãy nhìn về hướng này”, và tôi bắt đầu nhìn thấy những vương miện khác. Những vương miện này làm bằng

gai, tôi nói: “Đừng để cái vương miện bằng gai hay những cái khung đơn giản đó cho con”. Chúa nói với tôi: “Tôi tớ ta, trong chỗ này có 3 loại mũ miện: loại sang trọng và sáng chói mà con đã thấy và sờ đó là để dành cho những người thực sự ca tụng danh ta. Là những người thực sự từ trong tấm lòng tôn vinh và ca tụng danh ta. Họ là những người làm việc trong vườn nho ta, những người thỏa thích trong nhà ta, những người vui lòng chịu đau đớn để giữ lời ta. Những mũ miện chỉ có cái khung mà con đã xem

thấy để dành cho những người đùa giỡn với lời ta, những người không thích ở trong nhà ta, những người không thích kiêng ăn hay thiếu kiên nhẫn và không tôn vinh danh ta. Nó dành cho những người ca tụng ta trên môi miệng mà không bằng tấm lòng như ta mong muốn. Tại sao? Tại vì không ai có thể qua mặt ta. Không có chỗ nào để giấu được trước mặt ta. Tôi tớ ta, những cái mào miện bằng gai mà con đã được xem đó dành cho những người lấy lời ta ra mà chế giễu. Nó dành cho những người lên án lời ta. Nó dành cho những người mà khi ta gõ cửa lòng, họ không muốn chấp nhận lời ta, cho những người lên án lời ta.

KHÁI TƯỞNG CỦA “SỰ CÁT LÊN”

Sau đó, Chúa nói “Tôi tớ ta, ta sẽ chỉ cho con “Sự cất lên”. Ta sẽ chỉ cho con sự tái lâm ta như thế nào”. Tôi nói, “Chúa ơi, con đã thấy nhiều điều rồi, tại sao Chúa lại chỉ thêm cho con nữa?” Khi chúng tôi đến ngôi Đức Chúa Trời, tôi thấy hàng ngàn, hàng ngàn các thiên sứ hội hiệp lại. Rồi chúng tôi đi xuống và Chúa cùng tôi dừng lại tại một đám mây tuyệt đẹp. Chúa ra lệnh cho các thiên sứ đến tiếp lấy Hội thánh. Chúa nói với tôi: “Hãy nhìn cho kỹ vì đây sẽ là điều sẽ diễn ra khi ta trở lại. Đây sẽ là sự tái lâm”.

Tôi thấy người ta được cất lên từ bốn hướng của đất, ca ngợi danh Chúa. Những người đó được bao phủ bởi quyền năng của Đức Chúa Trời. Họ mặc áo choàng trắng được nâng lên cao và bắt đầu hát những bài hát thật tuyệt vời. “Thánh thay, thánh thay, thánh thay là Đức Chúa Trời. Cảm ơn Cha đã nâng chúng con lên”.

Tôi thấy nhiều người, cao, thấp, đen, trắng và mọi người cùng các thiên sứ đi lên đám mây nơi Chúa và tôi đang đứng. Mọi người và thiên sứ đầy sự cảm tạ Chúa. Mọi người đồng thanh nói: “Thánh thay, thánh thay, thánh thay là Chúa”. Quả là một điều tuyệt vời. Tôi thấy nhiều người mà tôi nghĩ rằng tôi biết họ. Tất cả đều được mặc lấy sự vinh quang của Chúa.

KHAI TƯỢNG VỀ CON ĐẠI NẠN

Sau đó, chúng tôi đến ngôi Đức Chúa Trời. Chúa nói: “Tôi tớ ta, hãy đến”. Chúng tôi rời ngôi Đức Chúa Trời và đến một chỗ có một cửa sổ nhỏ xíu. Chúa nói: “Tôi tớ ta, bây giờ hãy nhìn xuống.” Tôi nhìn thấy một sự tàn phá khủng khiếp, rất khủng khiếp. Cả thế giới đang ở trong sự tàn phá và đau đớn. Chúa nói: “Tôi tớ ta, hãy nhìn, đây là điều sẽ diễn ra sau khi ta cất dân sự ta lên. Điều này xảy ra sau khi ta tái lâm. Điều này xảy ra khi Hội thánh ta được cất lên với ta”. Tôi nhìn thấy sự tàn phá khủng khiếp. Tôi thấy người ta vui với nhau một lúc, và rồi tôi thấy người cha đi tìm con trai, người mẹ đi tìm con gái, mà không tìm được bởi vì Đức Chúa Trời toàn năng đã cất chúng nó lên. Những người thân tìm kiếm lẫn nhau mà không tìm được. Người ta đi tìm hàng xóm của họ nhưng không tìm được bởi vì Chúa đã cất họ lên.

Điều gì đó khủng khiếp xảy ra khắp cả thế giới. Tôi thấy một mục sư chạy hết chỗ này đến chỗ kia và tôi hỏi Chúa: “Chúa ơi, tại sao người đó chạy hết chỗ này đến chỗ kia vậy?” Chúa đáp: “Tôi tớ ta, người đó là một mục sư nhưng nghĩ ta chậm đến nên bị để lại. Ông ta không nghĩ rằng ta sẽ đến bây giờ. Ông ta nghĩ rằng còn lâu nữa ta mới trở lại. Đó là lý do ông ta bị để lại. Mục sư đó chạy khắp mọi nơi và nói rằng: “Chúa ơi, tại sao con lại bị để lại? Nếu con là một mục sư, nếu con là một phần trong Hội thánh, Hội thánh được cất lên còn con bị để lại. Tại sao con lại bị để lại?” Chúa nói: “Tôi tớ ta, bây giờ ta không thể làm chi được. Ông ta nghĩ còn lâu nữa ta mới trở lại. Bây giờ ông ta bị để lại”.

Tôi thấy ông ta bị hành hạ như thế nào. Ông nói điều duy nhất mà ông muốn là được cất lên với Chúa, điều duy nhất mà ông muốn là được ở với Chúa bởi vì tôi không muốn ở đây và phải chịu đựng cơn đại nạn. Ông cứ chạy hết chỗ này đến chỗ kia và tự hỏi, “Tại sao tôi bị để lại? Hãy đem con về với Chúa, con không muốn ở đây chịu hành hạ”. Chúa nói: “Tôi tớ ta, bây giờ ta không làm chi được. Nhiều lần, ta nói với ông ta rằng ta sẽ sớm trở lại nhưng ông ta không tin ta, bây giờ ông ta bị để lại”.

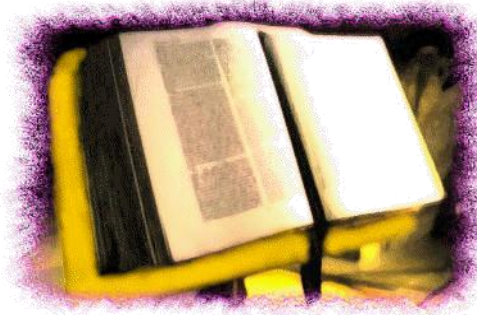
Tôi thấy nhiều người khác chạy tán loạn. Rất nhiều người chạy đi chạy lại trông tìm kiếm sự bình yên nhưng không tìm được. Họ la lên rằng: “Chúng tôi muốn có lời sự sống, chúng tôi đói khát lời Đức Chúa Trời”. Đã quá trễ, Chúa đã cất Hội thánh Ngài lên rồi.

Tôi thấy những người nam nữ trẻ chạy vào những bụi cây, chạy lên núi cố gắng tìm kiếm sự bình yên. Họ muốn sự bình yên mà tìm không thấy. Chúa cho tôi biết: “Tôi tớ ta, ta đã cất Hội thánh ta lên và Satan là kẻ đang nắm quyền. Satan đang cai trị thế giới này. Có sự bách hại xảy ra khắp thế giới, người ta chạy đi khắp nơi. Người ta muốn ăn tươi nuốt sống lẫn nhau và bứt tóc nhau. Họ lên án lẫn nhau và đả thương nhau bởi vì họ tìm kiếm sự bình yên mà không tìm được. Họ không thể tìm được vì Chúa đã cất Hội thánh Ngài lên.

Thật là một giai đoạn khủng khiếp trên thế giới này. Tôi thấy một cảnh khủng khiếp, quá nhiều người đả thương lẫn nhau nói rằng chúng tôi muốn tình yêu, chúng tôi muốn bình yên nhưng đã quá trễ. Chúa nói với tôi: “Tôi tớ ta, ta nói với họ, ta đã để thì giờ gõ vào cửa lòng họ nhưng họ không muốn tìm kiếm ta. Bây giờ họ bị để lại và ta không thể làm gì cho họ được. Tại sao? Bởi vì ta đã cất Hội thánh ta lên. Tất cả những người đó ở với ta trên thiên đàng dự tiệc cưới Chiên Con. Những người ở lại đang chịu đựng sự đau đớn lớn và họ sẽ phải khóc lóc và nghiến răng, bởi vì họ không muốn vâng lời ta. Họ chọn giễu cợt lời ta và lên án lời ta.

SÁCH SỰ SỐNG

Sau đó, Chúa chỉ cho tôi xem thấy một cuốn sách lớn và đẹp. Nó rất là sáng và làm bằng vàng. Tôi nói: “Chúa ơi, quyển sách lớn đó để làm chi vậy?” Chúa đáp: “Tôi tớ ta, Trong cuốn sách là tên của những người ca ngợi danh ta, là tên của những người ăn năn tội lỗi và chọn con đường của ta. Đây là sách sự sống, trong cuốn sách này ghi tên hết thầy những người họp lại tôn vinh danh ta”. Quyển sách thì thật lớn và chữ được viết bằng vàng. Chúa nói: “Tôi tớ ta, hãy nhìn đây, những tên này ta chưa xóa đi bởi vì lòng nhân từ ta, bởi nhiều người đã quay lưng khỏi ta, nhiều người đã quay lưng khỏi ta nhưng lòng nhân từ ta rộng lớn nên ta chưa xóa đi, bởi vì ta không muốn người nào hư mất nhưng muốn mọi người có sự sống đời đời”. Tôi bắt đầu rờ đến cuốn sách và thấy rất nhiều tên được chép ở trong đó.

ĐỊA NGỤC

Sau đó, Chúa nói với tôi: “Tôi tớ ta, ta sẽ chỉ con địa ngục”. Tôi nói: “Chúa ơi, không, con không thể nào chịu nổi đâu. Với những điều Chúa đã chỉ cho con, chừng đó đã đủ rồi”. Chúa nói với tôi: “Tôi tớ ta, ta sẽ chỉ con địa ngục để con đi nói với các Hội thánh rằng có thiên đàng nhưng cũng có địa ngục nữa”. Chúng tôi bắt đầu đi xuống. Khi còn xa địa ngục, tôi bắt đầu nghe những tiếng kêu la và những tiếng rên lớn. Tôi nói: “Chúa ơi, đem con ra khỏi chỗ này vì con không thể nào đối diện được”. Chúa đáp: “Tôi tớ ta, đừng sợ vì ta ở với con”. Chúng tôi đi xuống những đường hầm và thật tối. Sự tối tăm như tôi chưa từng thấy trên đất.

Chúng tôi bước qua những bức tường và nghe những linh hồn la lên những tiếng la của đau đớn và khổ nạn. Chúa nói: “Tôi tớ ta, hãy tiến về phía trước”. Chúng tôi đi đến một chỗ mà một người đang la lên. Tôi hỏi: “Chúa ơi, tại sao chúng ta dừng lại ở đây?” Chúa đáp: “Tôi tớ ta, Hãy nhìn kỹ người này bởi vì người này có quan hệ với con khi còn sống. Tôi hỏi: “Chúa ơi, ai vậy?” Con không nhận ra người này. Chúa đáp: “Người này là bà của con khi còn sống, là bà của con nhưng bà là người hồ nghi. Đó là lý do bà đang ở đây”.

Bà nói: “Xin hãy cho tôi nước, đem tôi ra khỏi đây bởi vì tôi không thể nào chịu đựng sự đau đớn được nữa. Tôi khát”. Tôi không thể làm gì được. Điều mà tôi làm được là khóc. Tôi nói: “Chúa ơi, vì lòng nhân từ tuyệt đối của Ngài và sự thiện lành tuyệt đối của Ngài, đem bà ra khỏi đây. Tại sao bà lại ở đây? Cha mẹ tôi bảo bà đang ở thiên đàng”.

Chúa nói: “Tôi tớ ta, mục sư (priest) bảo rằng bà ta đang ở thiên đàng, nhưng đó là sự lừa dối. Đó là một sự lừa dối vì bà ta đã từng quỳ lạy trước các hình tượng, bà yêu quý hình tượng, và những hình tượng mà bà thờ lạy không thể cứu được bà. Nhiều lần ta đã gõ cửa lòng bà để bà mở ra và ta vào nhưng ngược lại, bà quyết định chế nhạo lời ta. Bà quyết định đi theo trần gian hơn là tôn kính danh ta, và đó là lý do bà ở đây. Bà không bao giờ muốn nhận lấy lời ta, bà không muốn ăn năn và mục sư (priest) nói với họ là bà đã bay thẳng đến thiên đàng và đang ở trong biệt thự của bà. Đó là sự lừa dối. Hãy nhìn xem bà đang ở đâu”. Bà khóc với sự đau đớn và khổ nạn. Bà nói: “Xin hãy cho tôi nước, đem tôi ra khỏi đây”. Chúa nói: “Tôi tớ ta, ta không làm gì được nữa. Linh

hồn này không còn thuộc về ta”. Chúng tôi lung quay bước đi. Bà la lên với tôi: “Đừng, đừng để bà ở đây, hãy cho bà nước, đem bà ra khỏi đây”. Tôi không thể làm gì được.

Tôi tiếp tục nhìn và có rất nhiều người. Nhiều linh hồn cố nắm lấy áo Chúa nói rằng “Hãy đem chúng tôi ra khỏi đây!” Nhưng Chúa nói với họ: “Hãy rời khỏi ta vì người không còn thuộc về ta nữa. Người thuộc về Satan và quỷ sứ nó”. Đó là một chỗ kinh khủng, có rất nhiều linh hồn, có rất nhiều người.

NGÔI CỦA satan

Chúng tôi tiếp tục đi đến một nơi rất khủng khiếp. Chúa nói: “Tôi tớ ta, ta sẽ chỉ cho con Ngôi của Satan”. Tôi nói: “Không thưa Chúa, con không muốn thấy ngôi đó”. Chúa trả lời: “Đừng sợ vì ta ở với con”. Rồi chúng tôi đi đến một nơi khủng khiếp rùng rợn. Tôi thấy một cái ghế thật lớn và Satan ngồi ở trên. Nó có móng tay lớn và nó cười và cười. Nó không thể nào ngừng cười được. Tôi cũng thấy quỷ sứ ở khắp mọi nơi. Tôi thấy quỷ sứ nhiều kích cỡ khác nhau. Tôi thấy những lãnh địa. Tôi thấy những đôn lữ và nhiều loại quỷ khác nhau. Tôi thấy cách Satan ra lệnh cho các quỷ sứ. Nó ra lệnh cho các quỷ sứ đi lên trần gian để làm đủ mọi thứ gian ác.

Tôi thấy các quỷ sứ đó đi lên và tạo ra những cảnh đụng xe, giết người, đánh nhau, ly dị,... mọi thứ gian ác. Rồi chúng lại đi xuống tường thật lại cho Satan tất cả những gì chúng nó làm. Satan cười ngật nghẻo. Satan ban phần thưởng cho các quỷ sứ và chúng bắt đầu nhảy múa ca ngợi Satan và hát cho nó.

Tôi thấy Satan có rất nhiều dự án để hủy diệt Cơ đốc nhân, những chương trình lớn để hủy diệt các tôi tớ Chúa. Tôi thấy những Hội thánh rất lớn đầy những chủ nghĩa tân thời. Chúa nói: “Tôi tớ ta, những nhà thờ này thuộc về Satan và sẽ không được cất lên với ta”.

Chúa chỉ cho tôi thấy các quỷ sứ tạo ra những sự giết chóc như thế nào và những linh hồn bị đem đến chỗ hình phạt khủng khiếp này. Tôi thấy một lò lửa và Chúa nói: “Tôi tớ ta, đây là hồ lửa, đây là địa ngục”.

Mỗi lần các quỷ sứ tạo ra sự giết chóc, các linh hồn bị đem xuống chỗ này. Lửa thiêu đốt những linh hồn đó. Nó bị tan chảy ra. Các linh hồn la khóc trong sự đau đớn và sợ hãi. Các quỷ sứ lại đi đến ngôi của Satan và trình cho hắn những việc chúng nó làm. Satan cười ngật nghẻo và ban phần thưởng cho các quỷ sứ đó. Các quỷ sứ đó bắt đầu hát và nhảy múa cho hắn và làm đủ mọi thứ để chun vui với hắn. Satan cười thích thú và hãnh diện vì các linh hồn đi đến địa ngục. Các linh hồn rơi xuống từng giây phút một và satan rất tự hào và nó cứ tiếp tục cười.

Tôi cũng cảm nhận nhiều cảm giác ma quái, rất nhiều đôn lữ. Tôi nói: “Chúa ơi, xin hãy đem con ra khỏi đây, con không thể nào chịu được nữa”. Các quỷ sứ đâm vào các linh hồn và hành hạ chúng. Các linh hồn la lên: “Hãy để chúng tôi một mình, hãy để chúng tôi yên, chúng tôi không muốn bị hành hạ nữa, chúng tôi muốn bình yên”. Các quỷ sứ chỉ cười lớn.

THÀNH THÁNH

Sau đó, chúng tôi rời khỏi địa ngục và Chúa nói: “Tôi tớ ta, ta sẽ chỉ cho con thành thánh để con có thể nói lại cho dân sự ta những sự vĩ đại mà ta dành cho họ”. Chúng tôi đi lên và đến một nơi thật là đẹp. Có nhiều cây đẹp và những cây thông thật là cao. Mọi thứ ở đó đều đẹp cả. Tôi cảm nhận thật là bình an.

Trong cái cửa của thành phố đó có một cái móng thật đẹp. Có rất nhiều thiên sứ hai bên đường. Chúng tôi đi qua cánh cửa và Chúa nói: “Tôi tớ ta, đây là thành thánh”. Chúng tôi đi bộ cho đến khi chúng tôi đến một khu vườn đầy những hoa hồng tuyệt đẹp, chưa từng tấy trên trần gian.

Tôi thả tay Chúa ra và chạy vào khu vườn. Tôi ôm lấy những bông hoa và chúng rất là mịn và mùi rất thơm. Tôi muốn ngắt một cánh hoa nhưng Chúa nói: “Không được, tôi tớ ta. Con không thể lấy gì ở đây. Con chỉ được lấy những bông hoa này khi dân sự ta đến đây. Khi Hội thánh ta đến đây, lúc đó con sẽ được hái hoa này”. Tôi nói: “Chúa ơi, con chỉ muốn hái một cánh hoa để chỉ cho các Hội thánh trên đất thấy” nhưng Chúa nói: “Không được, Tôi tớ ta. Bởi vì dân sự ta chưa đến đây”. Tôi thấy nhiều loại hoa đẹp. Rồi chúng tôi đi đến một bãi cỏ tuyệt đẹp và Chúa ngồi xuống trên bãi cỏ. Với nụ cười thật đẹp, Chúa nói: “Tôi tớ ta, những điều

mà con thấy đó, ta sắm sẵn cho dân sự ta”.

Rồi chúng tôi bay đến một chỗ có một cây lớn có rất nhiều trái. Tôi nói: “Chúa ơi, cây này có nghĩa gì? Cả những trái này”. Tôi định hái một trái nhưng Chúa lại nói với tôi: “Không được, Tôi tớ ta. Con chưa thể hái trái này được bởi vì cây này là cây sự sống và từ cây này, dân sự ta sẽ ăn khi họ đến đây. Con chưa thể hái trái này được cho đến khi dân sự ta đến đây”. Trái của cây rất đẹp.

Chúng tôi tiếp tục bay, tôi thấy nhiều bướm và những thú vật thật đẹp. Chúa nói: “Tôi tớ ta, tất cả những điều này dành cho dân sự ta. Hãy đi nói với dân sự ta rằng, họ sẽ sớm đến đây. Bay lượn trong thành thánh này”.

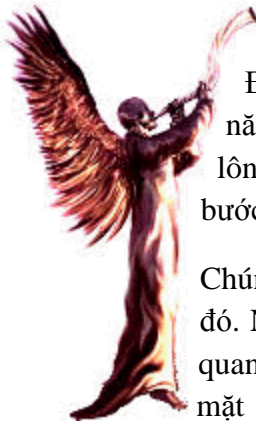
Chúng tôi tiếp tục đi đến một cảnh đẹp khác với nhiều cây lớn và thông. Chúa nói: “Tôi tớ ta, tất cả những điều này dành cho dân sự ta. Hãy đến đây vì ta muốn chỉ cho con những điều lạ lùng”.

Chúng tôi đi đến một chỗ tuyệt đẹp đầy những thiên sứ. Một thiên sứ thật to lớn và có cái kèn trompet lớn trên miệng. Tôi nói: “Chúa ơi, thiên sứ đó có nghĩa gì?” Chúa trả lời: “Tôi tớ ta, thiên sứ đó đang chờ một tín hiệu, thiên sứ đó đang chờ một mệnh lệnh ta sẽ ban để có thể thổi kèn trompet, và khi thiên sứ này thổi kèn, dân sự ta sẽ bắt đầu được cất lên và biến hóa. Nhưng phải nhớ một điều là tiếng kèn này chỉ được nghe khi thức canh. Hãy đi nói với dân sự ta hãy tỉnh thức, đừng ngủ, bởi vì nếu họ ngủ, họ sẽ không nghe tiếng kèn. Nói với dân sự ta thức canh vì nếu họ ngủ, ta không thể cất họ lên”.

Vị thiên sứ thật là to lớn và đẹp. Sau lưng vị thiên sứ này có nhiều thiên sứ khác có những cái kèn trompet nhỏ hơn. Những trompet này được làm bằng vàng và rất chói sáng. Chúa nói: “Tôi tớ ta, hãy nói với dân sự ta chuẩn bị sẵn sàng bởi vì ta cũng sắp ra lệnh cho thiên sứ đó thổi kèn lên”.

Chúng tôi lại bay lên nữa và Chúa nói: “Tôi tớ ta, ta sẽ chỉ cho con ngôi của Cha ta. Ta chưa từng chỉ cho con và bây giờ ta chỉ cho con đây để con nói lại với dân sự ta rằng Cha ta có thật và ta có thật”. Chúng tôi bắt đầu bước đi, Chúa, những thiên sứ và tôi. Chúng tôi vẫn còn xa Ngôi của Đức Chúa Cha, tôi thấy rằng tôi không thể chịu được. Tôi không thể đứng nổi trước quyền năng và sự vinh hiển như vậy. Khi chúng tôi càng tiến đến gần, tôi thấy mình như một cái lông. Tôi khó có thể bước đi. Nếu những thiên sứ không nắm giữ tôi, tôi không thể nào tiếp tục bước đi được.

Chúng tôi đến Ngôi của Đức Chúa Cha và tôi cảm nhận một năng lực vĩ đại phát xuất từ Ngôi đó. Những sấm sét mạnh phát ra từ Ngôi. Ngôi rất vinh hiển và vĩ to lớn. Nguồn năng lực vây quanh Ngôi, nó sáng chói và làm bằng vàng. Ai đó đang ngồi trên ngôi mà tôi không thể thấy mặt được. Tôi không thể nào chịu đựng được quyền năng đến từ Ngôi. Tôi chỉ thấy được Đức Chúa Cha từ hông trở xuống nhưng từ hông trở lên tôi không thấy được vì tôi bị ngã xuống sàn. Tôi bị ngã vì sự vinh quang và năng quyền.

Sau đó, tôi thấy hai mươi bốn vị trưởng lão ngợi khen và tôn vinh danh Chúa. Tôi thấy những thiên sứ trưởng to lớn cũng tôn vinh danh Chúa. Hai mươi bốn trưởng lão quì xuống nói rằng: “Thánh thay, thánh thay, thánh thay là Chúa”. Các thiên sứ không hề mệt mỏi trong sự ngợi khen và tôn vinh Chúa và những trưởng lão không bao giờ ngừng ca ngợi Chúa. Những đám lửa lớn đến từ Ngôi và có nhiều điệu kỳ diệu tuyệt vời đến từ Ngôi đó.

Chúng tôi rời đó và đi đến một nơi có thiên sứ thật lớn. Tôi nói: “Chúa ơi, thiên sứ này là ai?” Chúa đáp: “Tôi tớ ta, đây là thiên sứ Gáp-ri-ên còn kia là thiên sứ Mi-chê”. Những thiên sứ này rất to lớn và đẹp. Chúa nói: “Tôi tớ ta, hãy nói với dân sự ta rằng thiên sứ Gáp-ri-ên và thiên sứ Mi-chê thực sự hiện hữu”.

Sau đó, Chúa nói: “Tôi tớ ta, hãy đến đây, vì ta sẽ chỉ cho con cái roi”. Chúng tôi đi đến một nơi khác chỗ mà tôi thấy Chúa cầm một cái roi có 3 đầu. Ngài đánh vào một cái ghế rất lớn và nói: “Tôi tớ ta, roi này dành cho những người không vâng lời. Roi này dành cho những ai không muốn vâng lời ta. Vì họ không muốn vâng lời ta nên ta đánh họ bằng roi này bởi vì ta sửa phạt những kẻ mà ta yêu”. Tôi thấy cách mà Chúa dùng roi này đánh cái ghế, và tôi nói: “Cha ơi! đừng đánh con với cái roi đó!” Ngài trả lời: “Tôi tớ ta, vậy thì vâng lời ta. Ta sẽ sửa phạt những kẻ không vâng lời. (Khải huyền 3:19. Phàm những kẻ ta yêu thì ta quả trách sửa phạt; vậy hãy có lòng sốt sắng, và ăn năn đi.)”

Rồi Chúa đưa tôi đến một nơi tuyệt đẹp lộng lẫy, nơi tôi thấy thêm nhiều mào miện bằng vàng. Những mào đó có những tên được viết trên đó và đầy những ngọc, Chúa nói: “Tôi tớ ta, mào này dành cho tôi tớ ta là Yeye Avila, và cái kia dành cho tôi tớ ta là Arturo Garcia”. Những cái mào thật là quý! một cái có tên "*Aida Vadillo*", và cái kia có tên "*Miguel Duran*", cái khác nữa có tên "*Armando Duran*." “Chúa ơi, bây giờ con có thể thấy và rờ những mào miện của những tôi tớ Chúa.” Tôi cũng thấy những mào miện của "*Pablo Pintado*" và "*Nahum Zamudio*."

Chúa nói: “Tôi tớ ta, bây giờ ta cho con thấy. Điều này để chỉ cho con rằng những mào miện của những tôi tớ làm việc trong vườn nho ta, ta đang giữ chúng ở đây. Để con thấy những tôi tớ ta rao giảng lời ta, ta sẽ có những phần thưởng lớn cho họ”. Tôi thấy hàng ngàn hàng ngàn những mào miện với những tên viết trên đó.

Tôi đụng đến một cái mào khác và tôi thấy nó rụng hết những viên đá khảm trên đó. Tôi nói; “Chúa ơi, đừng để cho con chiếc mào đó!” Chúa nói, “Tôi tớ ta, điều này sẽ xảy ra cho những người không muốn làm việc trong vườn nho ta nữa, cho những người quay lưng với ta thay vì ngợi khen danh ta”. Những tôi tớ này không muốn ca ngợi ta nữa, đó là điều sẽ xảy ra với mào của họ. Những người không muốn làm việc trong vườn nho ta nữa, đó là điều sẽ xảy ra với mào của họ”. (Khải huyền 3:11)

Rồi Chúa đem tôi đến một nơi khác rất đẹp và tôi thấy nhiều người đang ngủ. Họ mặc những áo choàng rất trắng. Tôi nói: “Chúa ơi, những người này là ai?” Chúa đáp: “Tôi tớ ta, đây là những người đã chết trên trần gian, và bây giờ họ nghỉ ngơi trên thiên đàng và khi ta ra lệnh cho tiếng kèn thổi lên, những người chết sẽ sống lại trước hết, rồi đến những người ở trên đất”. Có rất là nhiều người và áo của họ thật là trắng.

Không ai nói chuyện với ai cả, họ chỉ ngủ, một giấc ngủ thật sâu. Chúa nói với tôi: “Tôi tớ ta, họ đang nghỉ ngơi, nhưng khi tiếng kèn thổi lên, họ sẽ được cất lên trước, và kế đến là những người còn lại trên đất sẽ được cất lên cùng với họ và ở với ta. Rồi chúng ta sẽ mừng tiệc cưới Chiên Con”.